

РЕШЕНИЕ

№ 4962

гр. София, 21.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 26.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4912** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 84, ал.3, вр. чл. 34, ал.3 от Закона за убежището и бежанците. Образувано е по жалба на А. А., гражданин на А., [дата на раждане], в провинция Д., А., ЛНЧ [ЕГН], с хуманитарен статут в Република България от 15.02.2021 г., срещу решение № 8309/26.04.2023 г. на заместник-председателя на ДАБ - МС, с което на основание чл. 48, ал. 1, т. 3 от ЗУБ му е отказано да се събере на територията на Република България със своите родители и трима ненавършили пълнолетие братя, граждани на А..

В жалбата се твърди, че оспореният акт е незаконосъобразен - издаден при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Конкретно се сочи, че административният акт не е мотивиран и липсва да е указано в какъв срок се обжалва. Твърди се, че макар към момента на произнасяне на административния орган да е навършил пълнолетие, е следвало да се отчете, че при подаване на молбата за събиране със семейството му е бил непълнолетен. Позовава се

на Решение на Съда на ЕС. По изложените съображения моли да се отмени оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява заедно със служебния си защитник, който поддържа жалбата. Адв. Д. заявява, че жалбоподателят работи в К., живее на външен адрес и се справя добре. Конкретно сочи, че като дойдат родителите му той може да поеме издръжката и грижата за тях като допълва, че вече дори им е прасал пари.

Ответникът, заместник-председателят на ДАБ - МС, чрез процесуалния си представител в съдебно заседание моли съда да отхвърли жалбата, като излага подробни съображения, че административният акт е бил законосъобразен към момента на издаването му. Соци, че жалбоподателят не е представил каквито и да е било доказателства, с които да докаже родствени връзки с лицата, за които твърди, че са негово семейство. Липсва ангажиране на надлежни документи, които да докажат наличието на семейната връзка.

Представител на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

Съдът, като обсъди доводите на страните в производството и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение № 534/15.02.2021 г. издадено от Заместник-председателя на ДАБ (л. 11 и сл.) е предоставен хуманитарен статут на жалбоподателя А. А., чийто лични данни са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал.1, т.3 от ЗУБ, поради липса на представен документ, удостоверяващ неговата самоличност.

С Молба вх. № 42368/19.12.2022 г. (л. 57) А. А. е поискал събиране със семейството си на територията на Република България със следните членове на неговото семейство: М. А. - баща, З. Д. - майка, както и А. Ф. А. на 16 години, А. А. А. на 10 години и С. А. на 3 години – братя. Към молбата е приложил: копие от афганистански лични карти на бащата, майката и на тримата си по - малки братя; 2 бр. копия на актове за раждане издадени от „Организация за личен статут на населението“ – МВР в Ислямска република И.; снимков материал; копие от решението, с което му е предоставен хуманитарен статут, решение на председателя на НБПІ и регистрационен лист.

От проведеното с жалбоподателя на 24.01.2023 г. интервю обективизирано в Протокол с

рег. № УП42368/24.01.2023 г. се установява, че бащата на жалбоподателя М. А. е роден през 1976 г., майка му е родена през 1981 г., а братята му, както следва: А. А. през 2006 г.; А. А. А. през 2012 г.; С. А. през 2019 г. В момента те живеят в И.. В хода на интервюто чуждият гражданин заявява, че никога не са им били издавани афганистански паспорти, съответно в момента нямат такива. Допълва, че животът на семейството му в И. е много труден, тъй като не са им издадени документи, с които да пребивават в И.. В тази връзка твърди, че липсата на документи се явява пречка за намиране на добре платена работа и е достатъчно сериозна причина да иска да се събере със семейството си в Република България. Чужденецът посочва, че в България работи в К., живее под наем в апартамент с познати, както и че може да се грижи за семейството си и да им осигури подслон. В тази връзка отбелязва, че ако семейството му дойде в България ще наеме апартамент, където да живеят самостоятелно. Допълва, че семейството му липсва, желае да живеят заедно и да продължат живота си спокойно с легални документи.

Въз основа на събраните доказателства е издадено Решение № 8309/26.04.2023 г. на заместник-председателя на ДАБ-МС, с което е отказано да се събере на територията на Република България със своите баща, майка и тримата си по - малки братя.

За да постанови отказ, административният орган е приел, че не са налице предпоставките на § 1, т. 3, б. "в" ДР на ЗУБ. Отбелязано е, че от събраните в хода на административното производство доказателства се установявало, че жалбоподателя и посочените в молбата му лица са роднини. Административният орган е приел обаче, че заявените от чужденеца проблеми, с които се сблъсква семейството му биха били относими евентуално за предоставяне на международна закрила, но не и за получаване на разрешение за събиране на семейството на територията на Република България.

Решението е връчено на А. А., чрез адв. Д., на 10.05.2023г. Жалбата е подадена в АССГ на 15.05.2023г.

По делото, като писмени доказателства са приети документите, съдържащи се в административната преписка по издаване на оспорения акт. От страна на ответника е представена и административната преписка за предоставения хуманитарен статут на А. А..

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок (като се има предвид, че липсата на посочен срок за обжалване на решението, не води до незаконосъобразност на същото, респективно до допуснато съществено процесуално нарушение, а засяга сроковете за обжалване – приложима е разпоредбата на чл.140, ал.1 от АПК), изхожда от активно легитимирана страна и е насочена срещу подлежащ на оспорване акт като е отправена до местно компетентния административен съд, поради което е процесуално допустима.

При извършена служебна проверка относно законосъобразността на оспореното решение на основанията по чл. 146 АПК, съдът намира че то е издадено от компетентен орган - Зам.-председателя на ДАБ, на когото със Заповед № 03-15/03.05.2022 г. на Председателя на ДАБ (л. 32), на основание чл. 52 от ЗУБ при съобразяване с предвиденото в тази разпоредба изключение, са делегирани правомощията по чл. 48, ал. 1, т. 1-4 от ЗУБ, сред които и това да взема решения по молби за събиране на семейства.

Оспореният административен акт е писмено обективиран и формално отговаря на изискванията за съдържание, тъй като са посочени както фактически, така и правни основания за издаването му.

Решението е постановено при спазване на административнопроизводствените правила, без да са налице съществени процесуални нарушения, включително са спазени принципите за законност, истинност и съразмерност по чл. 4, чл. 6 и чл. 7 АПК

Решението е постановено и в съответствие с материалния закон.

Съгласно чл. 48, ал. 1, т. 3 ЗУБ Председателят на ДАБ взема решения по молби за събиране на семейства. Според разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗУБ чужденец с предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут има право да поиска да се събере със семейството си на територията на Република България. Съгласно ал. 4 на същата разпоредба разрешава се събирането на непридружен малолетен или непълнолетен чужденец с предоставена международна закрила с родителите му или с друг пълнолетен член на семейството му или с лице, което отговаря за него по силата

на закон или обичай, когато родителите му са починали или са в неизвестност.

Материалноправна предпоставка за вземане на положително за молителя решение представлява изпълнение на изискването за събиране с член от семейството му.

Легалното определение на понятието "членове на семейство", за целите на ЗУБ, е дадено в § 1, т. 3 от Допълнителните му разпоредби. Съгласно б. "в" на същата разпоредба членове на семейството са родителите на всеки от съпрузите, които не са в състояние сами да се грижат за себе си поради напреднала възраст или тежко заболяване и се налага да живеят в едно домакинство със своите деца. Съгласно § 1, т. 3, б. „г“ родителите, настойникът или попечителят на непълнолетното, невстъпило в брак лице, на което е предоставена международна закрила.

В конкретния случай административното производство е започнало по молбата на жалбоподателя за събиране на семейството на територията на Република България, в която изрично е посочено, че като непълнолетно непридружено лице желае да се събере с баща си, майка си и тримата си по – малки братя. Молбата е подадена на 19.12.2022 г., като след 17 дни (на 05.01.2023 г.) А. А. е навършил пълнолетие (тъй като е [дата на раждане]). На 24.01.2023 г. в хода на административното производство е било проведено интервю с пълнолетния А. А., а на 26.04.2023 г. въз основа на събраните доказателства е издадено и процесното решение.

Спорът по делото се свежда до това възрастта на жалбоподателя, като едно от условията по чл. 34, ал. 4 от ЗУБ, следва ли да се преценява към момента на произнасянето по молбата му, както и може ли да се приеме за доказана родствената връзка на жалбоподателя с чуждестранните лица.

Съдът намира за правилен извода на административният орган, че искането на чужденеца с предоставена закрила за събиране с родителите и братята му може да бъде разрешено не чрез посочване на проблемите, които те имат в И., а като се установи наличието на предпоставките по § 1, т. 3, б. „в“ от ДР на ЗУБ, Това е така предвид, че чужденецът А. А. е навършил пълнолетие на 05.01.2023 г., поради което към момента на издаване на процесното решение същият не е отговарял на условието да е непридружен непълнолетен по чл. 34, ал. 4 от ЗУБ. Необходимо да се отбележи, че жалбоподателят вече живее на външен адрес, работи и дори твърди, че е изпращал пари на близките си, от което следва, че не е дете - бежанец, което да се ползва от по -

благоприятната процедура за събиране със семейството си. В тази връзка е неоснователно позоваването в жалбата на практика на Съдът на ЕС.

Относно втория спорен въпрос, съдът намира за недоказано обстоятелството, че жалбоподателят има каквато и да е семейна връзка с тях. Видно от представените по делото доказателства - копия на лични карти и актове за раждане, М. А. е баща на ненавършилите пълнолетие А. А., А. А. А., С. А.. Липсват обаче писмени доказателства, с които да се установи наличието на роднинската връзка между жалбоподателя и М. А., както и З. Д., за които се твърди, че са му родители. Нещо повече, в молбата за получаване на разрешение за събиране на семейството (л. 57 и сл.) от страна на жалбоподателя е заявено, че за административното производство предоставя и семейна снимка, но такава липсва, тъй като е видно, че е представено единствено ксерокопие на 5 снимки анфас, позиционирани на един лист А4 (л. 56).

В допълнение съдът обръща внимание, че желанието на А. А. да се събере със семейството си в Република България, тъй като в И. те нямат издадени документи, което пречатства възможността там да намерят добре платена работа, не обосновава извод за основателност на предявената до административния орган молба при липсата на изпълнени условията по приложимата материалноправна разпоредба.

Гореизложеното мотивира съда да приеме, че Решение № 8309/26.04.2023 г., постановено от Заместник-председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 48, ал. 1, т. 3 е постановен отказ по искането А. А. да се събере на територията на Република България с М. А. - баща, З. Д. - майка, както и А. Ф. А. - брат, А. А. А. - брат и С. А. - брат е валидно и законосъобразно, а подадената срещу него жалба - неоснователна и като такава, следва да бъде отхвърлена.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, I отделение, 11 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А., гражданин на А., ЛНЧ [ЕГН], с хуманитарен статут в Република България, срещу Решение № 8309/26.04.2023 г. на Заместник - председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което му е

отказано да се събере на територията на Република България с М. А. - баща, З. Д. - майка, както и А. Ф. А. - брат, А. А. А. - брат и С. А. - брат.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: